

ตารางที่ 4.16 จำนวนและร้อยละของการมาใช้บริการของนักท่องเที่ยวที่กิจการ

การมาใช้บริการของนักท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	30	7.13
มีนาน ๆ ครั้ง	127	30.17
มีบ่อยครั้ง	157	37.29
มีเป็นประจำ	107	25.42
รวม	421	100.00

จากตารางที่ 4.16 พบว่าการมาใช้บริการของนักท่องเที่ยวของแต่ละกิจการนั้นส่วนใหญ่จะมีบ่อยครั้งจำนวน 157 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 37.29 รองลงมาคือมีนาน ๆ ครั้งจำนวน 127 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 30.17 และมีเป็นประจำจำนวน 107 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 25.42

ตารางที่ 4.17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งในกิจการ

ตำแหน่งในกิจการ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของและผู้จัดการ	103	24.47
เจ้าของ	174	41.33
ผู้จัดการ	82	19.48
อื่น ๆ	62	14.73
รวม	421	100.00

จากตารางที่ 4.17 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีตำแหน่งในกิจการเป็นเจ้าของจำนวน 174 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 41.33 รองลงมาคือเป็นเจ้าของและผู้จัดการจำนวน 103 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 24.47 และเป็นผู้จัดการจำนวน 82 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 19.48

ตารางที่ 4.18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ

ระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
1 ปี หรือ น้อยกว่า	38	9.03
1 ปีขึ้นไป – 3 ปี	72	17.10
3 ปีขึ้นไป – 5 ปี	69	16.39
5 ปีขึ้นไป – 10 ปี	149	35.39
10 ปีขึ้นไป – 20 ปี	76	18.05
20 ปีขึ้นไป	17	4.04
รวม	421	100.00

จากตารางที่ 4.18 จะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ 5 ปีขึ้นไป – 10 ปีจำนวน 149 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 35.39 รองลงมาคือมีระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ 10 ปีขึ้นไป – 20 ปีจำนวน 76 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 18.05 และระยะเวลาที่ทำงานในกิจการ 1 ปีขึ้นไป – 3 ปีจำนวน 72 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 17.10

ตารางที่ 4.19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำธุรกิจอื่น

ประสบการณ์ในการทำธุรกิจอื่น (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีประสบการณ์	246	58.43
1 ปี หรือ น้อยกว่า	22	5.23
1 ปีขึ้นไป – 3 ปี	60	14.25
3 ปีขึ้นไป – 5 ปี	42	9.98
5 ปีขึ้นไป – 10 ปี	31	7.36
10 ปีขึ้นไป – 20 ปี	11	2.61
20 ปีขึ้นไป	9	2.14
รวม	421	100

จากตารางที่ 4.19 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจอื่นจำนวน 246 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 58.43 รองลงมาคือมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจอื่น 1 ปีขึ้นไป – 3 ปีจำนวน 60 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 14.25 และมีประสบการณ์ในการทำธุรกิจอื่น 3 ปีขึ้นไป – 5 ปีจำนวน 42 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 9.98

4.4.2 ตอนที่ 2 ศักยภาพของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

1) การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 4.20 จำนวนและร้อยละของการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

การได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยได้รับ	228	54.16
เคยได้รับ	193	45.84
รวม	421	100.00

จากตารางที่ 4.20 จะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจำนวน 228 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.16 และส่วนที่เหลือเคยได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน 193 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 45.84

ดังนั้นสรุปได้ว่าภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดอยู่ในระดับต่ำที่สุด เนื่องจากมีระดับของผู้ที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน ร้อยละ 45.84 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ซึ่งต่ำกว่าร้อยละ 50 ของภาคธุรกิจได้รับข้อมูลข่าวสาร

ตารางที่ 4.21 จำนวนและร้อยละของความบ่อยของการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผน
และจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย กรณีที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร

เคยได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
นานๆ ครั้ง	113	58.55
บ่อยครั้ง	63	32.64
เป็นประจำ	17	8.81
รวม	193	100.00

จากตารางที่ 4.21 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จำนวน 113 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 58.55 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายนานๆ ครั้ง รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 63 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 32.64 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายบ่อยครั้ง และผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 17 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.81 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเป็นประจำ

ตารางที่ 4.22 จำนวนและร้อยละของแหล่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการ
การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับ

แหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร	จำนวน	ร้อยละ
แผ่นพับ/เอกสาร	84	16.80
โทรทัศน์	75	15.00
เพื่อน/คนรู้จัก	71	14.20
วิทยุ	68	13.60
เจ้าหน้าที่รัฐ/เอกชน	67	13.40
หนังสือพิมพ์	64	12.80
การอบรมสัมมนา	38	7.60
นิทรรศการ	24	4.80
อื่น ๆ	9	1.80
รวม	500	100.00

จากตารางที่ 4.22 จะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 84 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.80 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจากแผ่นพับหรือเอกสาร รองลงมาคือ ได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์จำนวน 75 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.00 และได้รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน/คนรู้จักจำนวน 71 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 14.20

2) ความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ

ตารางที่ 4.23 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ	คะแนนเฉลี่ย	SD.
ด้านการวางแผนและการจัดการ	7.56	1.51
ด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย	6.24	1.56
ด้านการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย	6.98	1.61
รวม	20.78	3.01

จากตารางที่ 4.23 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีคะแนนความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและการจัดการเฉลี่ยเท่ากับ 7.56 หรือคิดเป็นร้อยละ 75.60 ของคะแนนรวม มีคะแนนความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเฉลี่ยเท่ากับ 6.24 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.40 ของคะแนนรวม มีคะแนนความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเฉลี่ยเท่ากับ 6.98 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.80 ของคะแนนรวม และมีคะแนนความรู้ความเข้าใจรวมเท่ากับ 20.78 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.26 ของคะแนนรวม

สรุปได้ว่าภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากภาคธุรกิจมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 69.26 ของคะแนนรวม ซึ่งถ้ามีคะแนนความรู้ความเข้าใจตั้งแต่ร้อยละ 60 – 69 ของคะแนนรวมหมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สามารถแยกเป็น 3 ด้านดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและการจัดการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 75.60 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง 2) ความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 62.40 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพ ด้านความรู้

ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง และ 3) ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 69.80 หมายถึง ภาควิชาศึกษามีศักยภาพ ด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

3) ความตระหนักถึงความสำคัญ

ตารางที่ 4.24 ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความตระหนักถึงความสำคัญของผู้ตอบแบบสอบถาม

คะแนนความตระหนัก	คะแนนเฉลี่ย	SD.
ความสำคัญของการท่องเที่ยว	7.15	2.03
ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย	3.22	1.53
รวม	10.37	3.17

จากตารางที่ 4.24 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีคะแนนความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวเฉลี่ยเท่ากับ 7.15 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.50 ของคะแนนรวม มีคะแนนความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเฉลี่ยเท่ากับ 3.22 หรือคิดเป็นร้อยละ 64.40 ของคะแนนรวม และมีคะแนนความตระหนักถึงความสำคัญของทั้งสองส่วนโดยรวมเท่ากับ 10.37 หรือคิดเป็นร้อยละ 69.13 ของคะแนนรวม

สรุปได้ว่าภาควิชาศึกษามีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของทั้งสองส่วนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากภาควิชาศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 69.13 ของคะแนนรวม ซึ่งถ้ามีคะแนนความตระหนักตั้งแต่ร้อยละ 60 – 69 ของคะแนนรวมหมายถึง ภาควิชาศึกษามีศักยภาพด้านความตระหนักอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สามารถแยกเป็น 2 ด้านดังนี้ 1) ความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 71.50 หมายถึง ภาควิชาศึกษามีศักยภาพด้านความตระหนัก อยู่ในระดับสูง และ 2) ความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 64.40 หมายถึง ภาควิชาศึกษามีศักยภาพด้านความตระหนักอยู่ในระดับปานกลาง

4.4.3 ตอนที่ 3 บทบาทของภาคธุรกิจในพื้นที่จังหวัดเชียงราย ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตารางที่ 4.25 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอดีต

ตำแหน่งหรือบทบาทในอดีต	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยมีตำแหน่ง	405	96.20
เคยมีตำแหน่ง	16	3.80
รวม	421	100.00

จากตารางที่ 4.25 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหรือบทบาท ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอดีตมีเพียงจำนวน 16 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 3.80 แต่ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีจำนวน 405 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 96.20 ไม่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 4.26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในปัจจุบัน

ตำแหน่งหรือบทบาทในปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีตำแหน่ง	410	97.39
มีตำแหน่ง	11	2.61
รวม	421	100.00

จากตารางที่ 4.26 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในปัจจุบันมีเพียงจำนวน 11 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 2.61 แต่ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งมีจำนวน 410 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 97.39 ไม่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 4.27 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ต่อการเคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

การมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยมีส่วนร่วม	365	86.70
เคยมีส่วนร่วม	56	13.30
รวม	421	100.00

จากตารางที่ 4.27 จะพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่เคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจำนวน 365 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 86.70 รองลงมาคือเคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจำนวน 56 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 13.30

บทบาทหรือการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย จะแบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ตั้งแต่ร้อยละ 80 ของภาคธุรกิจเคยมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีบทบาทมากที่สุด

ตั้งแต่ร้อยละ 70 - 79 ของภาคธุรกิจเคยมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีบทบาทมาก

ตั้งแต่ร้อยละ 60 - 69 ของภาคธุรกิจเคยมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีบทบาทปานกลาง

ตั้งแต่ร้อยละ 50 - 59 ของภาคธุรกิจเคยมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีบทบาทน้อย

ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของภาคธุรกิจเคยมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีบทบาทน้อยที่สุด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าภาคธุรกิจมีบทบาท ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายน้อยที่สุด เนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงจำนวนร้อยละ 13.30 ที่เคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 4.28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสิ่งที่เคยร่วมทำ
ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

สิ่งที่เคยร่วมทำ	จำนวน	ร้อยละ
ร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสาร	41	40.20
ร่วมเสนอความคิดเห็น	28	27.45
ร่วมประสานงาน	13	12.75
ร่วมชักชวนผู้อื่น	10	9.80
ร่วมวางแผน	9	8.82
ร่วมทำอย่างอื่น	1	0.98
รวม	102	100.00

จากตารางที่ 4.28 จะเห็นว่าสิ่งที่เคยร่วมทำในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสาร จำนวน 41 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.20 รองลงมาคือ ร่วมเสนอความคิดเห็นจำนวน 28 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 27.45 และร่วมประสานงานจำนวน 13 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 12.75 ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียง 102 คน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 319 คนนั้นไม่เคยร่วมทำในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจึงไม่ได้ตอบแบบสอบถาม

4.4.4 ตอนที่ 4 ความต้องการของภาคธุรกิจจังหวัดเชียงราย ในการวางแผนและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตารางที่ 4.29 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการ
มีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ต้องการมีส่วนร่วม	152	36.10
ต้องการมีส่วนร่วม	269	63.90
รวม	421	100.00

จากตารางที่ 4.29 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจำนวน 269 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 63.90 รองลงมาคือ ไม่ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจำนวน 152 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 36.10

ความต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจะแบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่

ตั้งแต่ร้อยละ 80 ของภาคธุรกิจต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีความต้องการมีส่วนร่วมมากที่สุด

ตั้งแต่ร้อยละ 70 - 79 ของภาคธุรกิจต้องการมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีความต้องการมีส่วนร่วมมาก

ตั้งแต่ร้อยละ 60 - 69 ของภาคธุรกิจต้องการมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีความต้องการมีส่วนร่วมปานกลาง

ตั้งแต่ร้อยละ 50 - 59 ของภาคธุรกิจต้องการมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีความต้องการมีส่วนร่วมน้อย

ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของภาคธุรกิจต้องการมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย แสดงว่า ภาคธุรกิจมีความต้องการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าภาคธุรกิจมีความต้องการมีส่วนร่วม ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายปานกลาง เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนร้อยละ 63.90 ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 4.30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสิ่งที่ต้องการทำหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

สิ่งที่ต้องการทำและเข้าไปมีส่วนร่วม	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูล	173	26.17
ต้องการร่วมเสนอความคิดเห็น	173	26.17
ต้องการร่วมชักชวนผู้อื่น	111	16.79
ต้องการร่วมวางแผน	90	13.62
ต้องการร่วมประสานงาน	84	12.71
ต้องการร่วมทำอย่างอื่น	30	4.54
รวม	661	100.00

จากตารางที่ 4.30 จะเห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามต้องการทำหรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายพบว่าส่วนใหญ่ต้องการร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลและต้องการร่วมเสนอความคิดเห็นที่เท่ากันคือ จำนวน 173 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 26.17 รองลงมาคือต้องการร่วมชักชวนผู้อื่นจำนวน 111 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.79 และต้องการร่วมวางแผนจำนวน 90 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 13.62

4.4.5 ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะกลไกและแนวทางในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตารางที่ 4.31 ภาพรวมของข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านการแก้ไขและพัฒนา	62	40.52
ด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์	48	31.37
ด้านการประสานความร่วมมือ	32	20.92
ด้านอื่น ๆ	11	7.19
รวม	153	100

จากตารางที่ 4.31 พบว่าข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัด เชียงรายของผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ความสำคัญในด้านการแก้ไขและพัฒนามากถึงร้อยละ 40.52 รองลงมาคือด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ร้อยละ 31.37 และด้านการประสานความร่วมมือร้อยละ 20.92 และข้อเสนอแนะอื่น ๆ อีกร้อยละ 7.19 ซึ่งรายละเอียดของข้อเสนอแนะ แต่ละด้านสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.32 ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ด้านการ โฆษณาประชาสัมพันธ์

ข้อเสนอแนะด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์	จำนวน	ร้อยละ
อยากให้ประชาสัมพันธ์ โฆษณา ติดป้าย แจ้งข่าวสาร ให้ทั่วถึง	17	35.42
ควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ระดับ หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ ให้เป็นที่รู้จักมากกว่านี้	13	27.08
จัดกิจกรรมบ่อยๆ และโดยเฉพาะส่งเสริมการท่องเที่ยว	12	25.00
จัดทำแผนที่ ที่ให้ข้อมูลถูกต้อง โดยการตรวจสอบสถานที่จริง	3	6.25
จัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เป็นศูนย์กลาง ในการให้ข้อมูล	3	6.25
รวม	48	100

จากตารางที่ 4.32 พบว่าข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัด เชียงรายด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์พบว่าส่วนใหญ่อยากให้ประชาสัมพันธ์ โฆษณา ติดป้าย แจ้ง ข่าวสารให้ทั่วถึงคิดเป็นร้อยละ 35.42 รองลงมาคือควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ ให้เป็นที่รู้จักมากกว่านี้คิดเป็นร้อยละ 27.08 และอยากให้จัดกิจกรรม บ่อยๆ และโดยเฉพาะส่งเสริมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสเลือกมาเที่ยวในโอกาสต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.00 นอกจากนี้ยังได้เสนอให้จัดทำแผนที่ที่ให้ข้อมูลถูกต้องโดยการตรวจสอบ สถานที่จริงและจัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เป็นศูนย์กลางในการให้ข้อมูลที่จำเป็น แก่นักท่องเที่ยว

ตารางที่ 4.33 ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ด้านการ
แก้ไขและพัฒนา

ข้อเสนอแนะด้านการแก้ไขและพัฒนา	จำนวน	ร้อยละ
การปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	34	54.84
ตั้งหน่วยงานการพัฒนา อบรม /วางแผน /พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ต่าง ๆ และทำอย่างจริงจัง	10	16.13
จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว	5	8.06
ให้รัฐเข้ามารับรู้ปัญหา /เสนอแนวทางแก้ไข /สนับสนุนการพัฒนา	4	6.45
หาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป	4	6.45
ควรมีผู้ดูแล ตัดหญ้า ตัดต้นไม้ไม่ให้รก และติดไฟฟ้า ตามทางให้ มากขึ้น	3	4.84
อบรมภาษาให้ตามหมู่บ้าน อำเภอ แหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ	2	3.23
รวม	62	100

จากตารางที่ 4.33 พบว่าข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยว ในจังหวัด
เชียงรายด้านการแก้ไขพัฒนานั้นพบว่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและพัฒนา
แหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.84 เนื่องจากต้องการให้ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้
สะอาด สวยงาม มีระเบียบ ปลอดภัย และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม รองลงมาต้องการให้ตั้งหน่วย-
งาน การพัฒนา อบรม วางแผน และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และทำอย่างจริงจัง สามารถที่
จะให้ทุกคนเข้าไปดูข้อมูลของแผนการพัฒนาได้และตรวจสอบได้ คิดเป็นร้อยละ 16.13 ความ
ต้องการเรื่องของการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่อยากให้มีมาสนับสนุน คิด
เป็นร้อยละ 8.06 นอกจากนี้ยังเสนอให้รัฐเข้ามารับรู้ปัญหา เสนอแนวทางแก้ไข สนับสนุนการ
พัฒนา และการหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

ตารางที่ 4.34 ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย ด้านการ
ประสานความร่วมมือ

ข้อเสนอแนะด้านการประสานความร่วมมือ	จำนวน	ร้อยละ
จะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง	17	53.13
ร่วมกันต้อนรับนักท่องเที่ยว	8	25.00
ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการช่วยกันพัฒนาและอนุรักษ์ รักษา ทรัพยากรธรรมชาติ	4	12.50
ร่วมกันสนับสนุนการใช้รถโดยสารสองแถว สามล้อเครื่อง สามล้อ ถีบชมเมือง และช่วยกันจัดการยานพาหนะให้เป็นระเบียบ	3	9.37
รวม	32	100

จากตารางที่ 4.34 พบว่าข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัด
เชียงรายด้านการประสานความร่วมมือพบว่าส่วนใหญ่แนะนำให้ต้องได้รับความร่วมมือจากทุก
ฝ่ายที่ เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนในจังหวัดมากถึงร้อยละ 53.13 เช่น รัฐต้องรับ
ฟังความคิดเห็นจากประชาชนและผู้ประกอบการ วางแผนหาข้อตกลงร่วมกัน เพื่อลดปัญหา
ความขัดแย้ง เป็นต้น รองลงมาคือต้องร่วมกันต้อนรับนักท่องเที่ยว ทุกคนต้องมีความสัมพันธ์อัน
ดีกับนักท่องเที่ยว ต้องรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวของตน ไม่เอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เพื่อสร้าง
ความประทับใจที่ดี คิดเป็นร้อยละ 25.00 นอกจากนี้ยังต้องให้ทุกคนมีส่วนร่วม ในการช่วยกัน
พัฒนาและอนุรักษ์ รักษาทรัพยากรธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 12.50 และร่วมกันสนับสนุนการใช้
รถโดยสารสองแถว สามล้อเครื่อง สามล้อถีบชมเมือง และช่วยกันจัดการยานพาหนะให้เป็น
ระเบียบคิดเป็นร้อยละ 9.37

ตารางที่ 4.35 ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายด้านอื่น ๆ

อื่นๆ	จำนวน	ร้อยละ
จัดแหล่งค้าขายมากขึ้นเพื่อส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาจุดอื่นๆ ใน การกระจายสินค้า ไม่ใช่กระจุกอยู่ที่ไนท์บาซาร์	3	27.27
รักษาเอกลักษณ์ ของจังหวัด ทำให้เป็นเมืองน่าอยู่	2	18.18
ใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด	1	9.09
ควรวางแผนในระดับรากหญ้า (การวางแผนหยุดที่อบต.บางที่เข้า เข้าไปไม่ถึงชุมชนจริงๆ)	1	9.09
คำนึงถึงผลกระทบมากกว่ากำไรที่จะได้รับ	1	9.09
ส่งเสริมกีฬาควบคู่กับการท่องเที่ยว	1	9.09
จัดให้ชาวเขาอยู่ตามธรรมชาติ	1	9.09
จัดโซนของฝาก อยู่ทีเดียว ลูกทัวร์ลงมาซื้อง่าย ดึงดูด	1	9.09
รวม	11	100

จากตารางที่ 4.35 พบว่าข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัด
เชียงรายด้านอื่น ๆ นั้นร้อยละ 27.27 เห็นว่าให้จัดแหล่งค้าขายมากขึ้นเพื่อส่งเสริมอาชีพ และ
พัฒนาจุดอื่นๆ ในการกระจายสินค้า ไม่ใช่กระจุกอยู่ที่ไนท์บาซาร์ รองลงมาคือรักษาเอกลักษณ์
ของจังหวัดเชียงรายและทำให้เป็นเมืองน่าอยู่ร้อยละ 18.18 เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยแบบผสมซึ่งเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจในพื้นที่เชียงราย ในการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างในการสนทนากลุ่มจำนวน 21 คน โดยทั้งสองกลุ่มนี้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็นแบบสโตนบอลลี และกลุ่มตัวอย่างของการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 421 คนจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจะประกอบด้วย คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมีการใช้กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อเนื่องอย่างเป็นขั้นตอน สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์มีการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาค่าเฉลี่ยร้อยละและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม จากการสัมภาษณ์เชิงลึก และจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (ข้อ 5.1.1 – 5.1.3) สามารถตอบคำถามการวิจัยทั้ง 3 คำถามดังจะอธิบายในหัวข้อต่อไป (ข้อ 5.2 อภิปรายผล)

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม

1) ตอนที่ 1 บทบาทของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตัวแทนภาคธุรกิจมีความเห็นตรงกันว่าภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง หากธุรกิจไม่ได้เป็นสมาชิกหรืออยู่ในสมาคมหรือชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจะไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อยมากในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย โดยลักษณะที่ภาคธุรกิจเข้าไปมีบทบาท ได้แก่ การเข้าร่วมประชุมรับฟังข้อมูล การเข้าร่วมวางแผน การร่วมเสนอความคิดเห็น และการร่วมส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว

2) ตอนที่ 2 ความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตัวแทนภาคธุรกิจที่มาร่วมสนทนามีความคิดเห็นตรงกันคือต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมากที่สุด โดยต้องการเข้าไปให้ข้อมูล เสนอความคิดเห็น และร่วมวางแผนในฐานะที่เป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยวและเป็นผู้มีผลได้ผลเสียโดยตรงต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะกลไกและแนวทางในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตัวแทนภาคธุรกิจได้เสนอแนะกลไกและแนวทางในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวไว้หลายประเด็น ซึ่งสรุปออกมาได้ดังนี้คือ

- 3.1) ต้องพัฒนาให้การท่องเที่ยวและระบบการจัดการการท่องเที่ยวของเชียงรายให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานมากขึ้น หรือเทียบเท่ากับต่างประเทศ
- 3.2) ต้องมีจุดบริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้บริการข้อมูลข่าวสารแหล่งท่องเที่ยว
- 3.3) ต้องมีโบว์ชัวร์ประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว ซึ่งอาจนำไปฝากที่ร้านของฝากหรือจุดที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการมาก ทั้งนี้อาจให้ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ แหล่งซื้อของ แหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางการเดินทาง
- 3.4) ต้องมีการพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย โดยเฉพาะไกด์หรือบริษัทนำเที่ยว
- 3.5) ต้องมีการวางแผนการตลาดโดยการรณรงค์ในภาพรวมของจังหวัดและของประเทศ นอกจากนี้อาจมีการร่วมมือเป็นเครือข่ายพันธมิตรสำหรับผู้ประกอบการที่อยู่ในธุรกิจเดียวกัน เช่น กลุ่มผู้ประกอบการรถเช่า ที่พัก บริษัททัวร์และนำเที่ยว และร้านของฝาก
- 3.6) ภาครัฐควรให้สมาคมท่องเที่ยวซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย
- 3.7) ต้องให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง เช่น องค์กรธุรกิจ ชุมชน ประชาชน หรือคนในพื้นที่ เข้ามาร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยว เพื่อ

ให้สามารถมองการท่องเที่ยวได้อย่างครอบคลุมและเป็นระบบ

- 3.8) ข้อเสนอแนะต่อสถานที่ท่องเที่ยวเฉพาะแห่ง ได้แก่ 1) ต้องมีการวางแผนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวโดยเฉพาะที่อำเภอเชียงแสน และหอยหินให้ดีขึ้น 2) หอยหินควรมีการรวบรวมศิลปวัฒนธรรม เพิ่มเวทีการแสดง และการบริการขายอาหาร และ 3) ราคารถขึ้นดอยแม่สลองควรกำหนดให้เป็นมาตรฐานเดียวกันเพื่อไม่ให้เกิดการตัดราคากันเองระหว่างผู้ประกอบการ

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

1) ตอนที่ 1 บทบาทของภาคธุรกิจในพื้นที่จังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 36.67 เห็นว่า ภาคธุรกิจมีบทบาท ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวมาก ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 30.00 เห็นว่าภาคธุรกิจมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวปานกลาง ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 13.33 เห็นว่าภาคธุรกิจมีบทบาทของการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวมากที่สุด ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 13.33 เห็นว่าภาคธุรกิจมีบทบาทของการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวน้อยที่สุด และตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 6.67 เห็นว่าภาคธุรกิจมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวน้อย

เมื่อเฉลี่ยระดับบทบาทดังกล่าวแล้วพบว่าภาคธุรกิจมีระดับบทบาทของภาคธุรกิจในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเท่ากับ 3.30 ซึ่งหมายความว่าตัวแทนของภาคธุรกิจมีความเห็นว่าภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 33.33 เห็นว่าลักษณะที่ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย เข้าไปมีบทบาทในการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเป็นลักษณะของการร่วมประชาสัมพันธ์หรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 23.33 เห็นว่า ภาคธุรกิจเข้าไปร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสาร และตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 20.00 เห็นว่าภาคธุรกิจเข้าไปร่วมเสนอความคิดเห็น

ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 33.33 เห็นว่าภาครัฐมีการเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดมากที่สุด ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 25.93 เห็นว่าภาครัฐมีการเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผนจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดมาก ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 22.22 เห็นว่าภาครัฐมีการเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดน้อย ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 11.11 เห็น

ว่าภาครัฐมีการเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดน้อยที่สุด และตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 7.14 เห็นว่าภาครัฐมีการเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดปานกลาง

เมื่อเฉลี่ยระดับของการเปิดโอกาสดังกล่าวพบว่าภาครัฐมีการเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเท่ากับ 3.48 ซึ่งหมายถึงตัวแทนภาคธุรกิจมีความเห็นว่าภาครัฐมีการเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดมาก

2) ตอนที่ 2 ความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 92.60 เห็นว่าภาคธุรกิจต้องการให้ภาครัฐเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้มากขึ้น มีตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 3.70 ที่เห็นว่าภาคธุรกิจต้องการให้ภาครัฐเปิดโอกาสให้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้เพิ่มขึ้น และมีตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 3.70 เห็นว่าภาคธุรกิจต้องการให้ภาครัฐเปิดโอกาสให้เฉพาะธุรกิจขนาดย่อมเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้มากขึ้น

ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 60 ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมากที่สุด รองลงมาเป็นตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 26.67 ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายปานกลาง ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 10 ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมาก และตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 3.33 ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายน้อย แต่ไม่มีตัวแทนธุรกิจคนใดต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายน้อยที่สุด

เมื่อเฉลี่ยระดับความต้องการมีส่วนร่วมดังกล่าวแล้วพบว่าตัวแทนธุรกิจต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเท่ากับ 4.27 โดยหมายถึง ตัวแทนภาคธุรกิจต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมากที่สุด

ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 36.36 เห็นว่าลักษณะที่ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายต้องการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเป็นลักษณะของการเข้าไปร่วมในการวางแผน ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 21.21 เห็นว่าภาคธุรกิจต้องการเข้าไปร่วมในลักษณะของการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 15.15 เห็นว่าภาคธุรกิจต้องการเข้าไปร่วม

ประชาสัมพันธ์ และตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 12.12 เห็นว่าภารกิจต้องการเข้าไปร่วมเสนอความคิดเห็น

3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะกลไกและแนวทางในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 32.35 เสนอแนะทางด้านการประชาสัมพันธ์ รองลงมาตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 29.41 เสนอแนะทางด้านการแก้ไขและพัฒนา และภาคธุรกิจร้อยละ 29.41 เสนอแนะทางด้านการประสานความร่วมมือ

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์นั้นเสนอว่าควรจะมีการปรับปรุง แก้ไขทางด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อโทรทัศน์ แผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จักและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุดคือร้อยละ 36.37 รองลงมา อยากให้ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทั้งเก่าและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ให้มากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 31.82 รวมไปถึงการประชาสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีการดำเนินชีวิตคิดเป็นร้อยละ 13.63 ซึ่งเท่ากับการทำจุดบริการนักท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกในการสอบถามข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวคือร้อยละ 13.63

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจ ด้านการแก้ไขและพัฒนานั้น ส่วนใหญ่ต้องการให้ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เช่น สถานที่ท่องเที่ยวที่สกปรกทรุดโทรม สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และร้านอาหารให้ดีขึ้นมากถึงร้อยละ 50.00 รองลงมาคือต้องการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ให้มีจุดเด่น มีจุดขาย ให้แปลกใหม่กว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 25.00 และควรพัฒนานุเคราะห์ ปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรมมากกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับคิดเป็นร้อยละ 15.00 นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอเรื่องเส้นทางการท่องเที่ยวและจัดให้มีการพัฒนาเรื่องภาษาอังกฤษร้อยละ 5.00

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจ ด้านการประสานความร่วมมือต่าง ๆ นั้นเสนอแนะว่าทุกฝ่ายควร ร่วมมือกัน และร่วมกันทำกิจกรรมการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน รวมถึงประชาชนในจังหวัดให้ ร่วมมือกันมากถึงร้อยละ 40.00 รองลงมาคือต้องการสร้างความสามัคคี ในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 25.00 การประสานงานการท่องเที่ยวและปรับปรุงการวางแผนการท่องเที่ยว-

ประชาสัมพันธ์ และตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 12.12 เห็นว่าการธุรกิจต้องการเข้าไปร่วมเสนอความคิดเห็น

3) ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะกลไกและแนวทางในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 32.35 เสนอแนะทางด้านการประชาสัมพันธ์ รองลงมาตัวแทนภาคธุรกิจร้อยละ 29.41 เสนอแนะทางด้านการแก้ไขและพัฒนา และภาคธุรกิจร้อยละ 29.41 เสนอแนะทางด้านการประสานความร่วมมือ

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์นั้นเสนอว่าควรจะมีการปรับปรุง แก้ไขทางด้านข้อมูลข่าวสาร สื่อโทรทัศน์ แผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จักและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวมากที่สุดคือร้อยละ 36.37 รองลงมา อยากให้ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวทั้งเก่าและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ ให้มากขึ้นคิดเป็นร้อยละ 31.82 รวมไปถึงการประชาสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีการดำเนินชีวิตคิดเป็นร้อยละ 13.63 ซึ่งเท่ากับการทำจุดบริการนักท่องเที่ยวเพื่ออำนวยความสะดวกในการสอบถามข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวคือร้อยละ 13.63

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจ ด้านการแก้ไขพัฒนานั้น ส่วนใหญ่ต้องการให้ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เช่น สถานที่ท่องเที่ยวที่สกปรกทรุดโทรม สถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และร้านอาหารให้ดีขึ้นมากถึงร้อยละ 50.00 รองลงมาคือต้องการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว ให้มีจุดเด่น มีจุดขาย ให้แปลกใหม่กว่าเดิม คิดเป็นร้อยละ 25.00 และควรพัฒนานุเคราะห์ ปรับปรุงคุณภาพชีวิตให้มีจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรมมากกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับคิดเป็นร้อยละ 15.00 นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอเรื่องเส้นทางท่องเที่ยวและจัดให้มีการพัฒนาเรื่องภาษาอังกฤษร้อยละ 5.00

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจ ด้านการประสานความร่วมมือต่าง ๆ นั้นเสนอแนะว่าทุกฝ่ายควร ร่วมมือกัน และร่วมกันทำกิจกรรมการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน รวมถึงประชาชนในจังหวัดให้ ร่วมมือกันมากถึงร้อยละ 40.00 รองลงมาคือต้องการสร้างความสามัคคี ในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 25.00 การประสานงานการท่องเที่ยวและปรับปรุงการวางแผนการท่องเที่ยว-

เที่ยว ให้ดีกว่านี้ คิดเป็นร้อยละ 20.00 และอยากให้รัฐเข้ามาช่วยสนับสนุนงบประมาณโดยจัดเป็นงบประมาณในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร้อยละ 15.00

ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายของตัวแทนภาคธุรกิจ ด้านข้อเสนออื่น ๆ นั้นให้ความสำคัญเรื่องรักษาความเป็นธรรมชาติและเอกลักษณ์ของจังหวัดเชียงรายให้คงอยู่มากที่สุดซึ่งคิดเป็นร้อยละ 49.00

5.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม

1) ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัด ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 48.69 ส่วนเพศหญิงร้อยละ 51.31 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 30 – 40 ปีคิดเป็นร้อยละ 34.92 รองลงมาคืออายุระหว่าง 20 – 30 ปีคิดเป็นร้อยละ 32.30 อายุระหว่าง 40 – 50 ปีคิดเป็นร้อยละ 23.04 ส่วนระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับปริญญาตรีร้อยละ 34.92 รองลงมาคือระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าร้อยละ 24.47 และระดับมัธยมศึกษาต้นหรือเทียบเท่าร้อยละ 13.30 ส่วนด้านประเภทกิจการของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าส่วนใหญ่เป็นที่พักและโรงแรมร้อยละ 15.20 รองลงมาคือร้านอาหาร ผับ และภัตตาคารร้อยละ 12.35 และร้านขายของชำ ซูเปอร์มาร์เก็ต และห้างสรรพสินค้าร้อยละ 11.64 สำหรับด้านการมาใช้บริการของนักท่องเที่ยวที่กิจการของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีบ่อยครั้งร้อยละ 37.29 รองลงมาคือมีนาน ๆ ครั้งร้อยละ 30.17 และมีเป็นประจำร้อยละ 25.42 ด้านตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามในกิจการส่วนใหญ่เป็นเจ้าของร้อยละ 41.53 รองลงมาคือ เป็นเจ้าของและผู้จัดการร้อยละ 24.47 และเป็นผู้จัดการร้อยละ 19.48 ด้านระยะเวลาที่ผู้ตอบแบบ สอบถามทำงานในกิจการส่วนใหญ่ทำงานตั้งแต่ 5 – 10 ปีร้อยละ 35.39 รองลงมาคือ 10 – 20 ปีร้อยละ 18.05 และ 1 – 3 ปีร้อยละ 17.10 ส่วนด้านประสบการณ์ในการทำธุรกิจของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจอื่นร้อยละ 58.43 รองลงมาคือมีประสบการณ์ 1 – 3 ปีร้อยละ 14.25 และ 3 – 5 ปีร้อยละ 9.98

2) ตอนที่ 2 ศักยภาพของภาคธุรกิจในพื้นที่เชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

2.1) ศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดอยู่ในระดับต่ำที่สุด เนื่องจากมีระดับของผู้ที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวนร้อยละ 45.84 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 58.55 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายนาน ๆ ครั้ง รองลงมาร้อยละ 32.64 ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวบ่อยครั้ง และร้อยละ 8.81 ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นประจำ ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 16.80 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจากแผ่นพับหรือเอกสาร รองลงมาคือได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ร้อยละ 15.00 และได้รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน/คนรู้จักร้อยละ 14.20

2.2) ศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและการจัดการเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย และเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากภาคธุรกิจมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 69.26 ของคะแนนรวม ซึ่งถ้าหากมีคะแนนความรู้ความเข้าใจตั้งแต่ร้อยละ 60 – 69 ของคะแนนรวมจะหมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สามารถแยกเป็น 3 ด้านดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและการจัดการมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 75.60 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง 2) ความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 62.40 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง และ 3) ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 69.80 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง

2.3) ศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวและของ

การมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของทั้งสองส่วนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากภาคธุรกิจมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 69.13 ของคะแนนรวม ซึ่งถ้ามีคะแนนความตระหนักตั้งแต่ร้อยละ 60 – 69 ของคะแนนรวมหมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้สามารถแยกเป็น 2 ด้านดังนี้ 1) ความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 71.50 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักอยู่ในระดับสูง และ 2) ความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 64.40 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักอยู่ในระดับปานกลาง

3) ตอนที่ 3 บทบาทของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอดีตมีเพียงร้อยละ 3.80 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในปัจจุบันมีเพียงจำนวน ร้อยละ 2.61 ดังนั้นส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยมีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอดีตและไม่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในปัจจุบัน

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ร้อยละ 86.70 ไม่เคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมีเพียงร้อยละ 13.30 ที่เคยมีส่วนร่วม โดยสิ่งที่เคยร่วมทำในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายส่วนใหญ่คือการร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสารร้อยละ 40.20 รองลงมาคือการร่วมเสนอความคิดเห็นร้อยละ 27.45 และร่วมประสานงานร้อยละ 12.75

สรุปได้ว่าภาคธุรกิจมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายน้อยที่สุด เนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงจำนวนร้อยละ 13.30 ที่เคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

4) ตอนที่ 4 ความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายในการวางแผน และพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของ จังหวัดเชียงรายส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมร้อยละ 63.90 และร้อยละ 36.10 ไม่ต้องการมีส่วนร่วม โดยสิ่งที่ต้องการเข้าไปมีส่วนร่วมส่วนใหญ่คือต้องการร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลร้อยละ 26.17 ต้องการร่วมเสนอความคิดเห็นร้อยละ 26.17 และต้องการร่วมชักชวนผู้อื่น 16.79

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าภาคธุรกิจมีความต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการ การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายปานกลาง เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนร้อยละ 63.90 ต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

5) ตอนที่ 5 ข้อเสนอแนะกลไกและแนวทางในการวางแผนและจัดการ การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายของผู้ตอบ แบบสอบถามได้ให้ความสำคัญในด้านการแก้ไขและพัฒนามากถึงร้อยละ 40.52 รองลงมาคือ ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ร้อยละ 31.37 และ ด้านการประสานความร่วมมือ ร้อยละ 20.92 และข้อเสนอแนะอื่น ๆ อีกร้อยละ 7.19 ซึ่งรายละเอียดของข้อเสนอแนะแต่ละด้านสามารถอธิบาย ได้ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายด้านการโฆษณา ประชาสัมพันธ์พบว่าส่วนใหญ่อยากให้ประชาสัมพันธ์ โฆษณา ติดป้าย แจ้งข่าวสารให้ทั่วถึง คิดเป็นร้อยละ 35.42 รองลงมาคือควรมีการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว ระดับ หมู่บ้าน ตำบล และระดับอำเภอ ให้เป็นที่รู้จักมากกว่านี้คิดเป็นร้อยละ 27.08 และอยากให้จัดกิจกรรมบ่อยๆ และ โดยเฉพาะส่งเสริมการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวมีโอกาสเลือกมาเที่ยวในโอกาสต่าง ๆ คิดเป็นร้อยละ 25.00 นอกจากนี้ยังเสนอให้จัดทำแผนที่ ที่ให้ข้อมูลถูกต้อง โดยการตรวจสอบสถานที่จริงและ จัดให้มีศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เป็นศูนย์กลางในการให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่นักท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายด้านการแก้ไข และพัฒนานั้นพบว่าส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.84 เนื่องจากต้องการให้ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้สะอาด สวยงาม มีระเบียบ ปลอดภัย และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม รองลงมาต้องการให้ตั้งหน่วยงาน การพัฒนา อบรม วางแผน และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ และทำอย่างจริงจัง สามารถที่จะให้ทุกคนเข้าไปดู ข้อมูลของแผนการพัฒนาได้และตรวจสอบได้ คิดเป็นร้อยละ 16.13 ความต้องการเรื่องของการ

จัดสรรงบประมาณในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่อยากให้มีมาสนับสนุน คิดเป็น ร้อยละ 8.06 นอกจากนี้ยังเสนอให้รัฐเข้ามารับรู้ปัญหา เสนอแนวทางแก้ไข สนับสนุนการพัฒนา การหาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายด้านการประสานความร่วมมือพบว่าส่วนใหญ่แนะนำให้ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ เอกชนและประชาชนในจังหวัดมากถึงร้อยละ 53.13 เช่น รัฐต้องรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน และผู้ประกอบการ วางแผนหาข้อตกลงร่วมกัน เพื่อลดปัญหาความขัดแย้ง เป็นต้น รองลงมาคือ ต้องร่วมกันต้อนรับนักท่องเที่ยว ทุกคนต้องมีความสัมพันธ์อันดีกับนักท่องเที่ยว ต้องรู้จักสถานที่ท่องเที่ยวของตน ไม่เอาัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความประทับใจที่ดีคิดเป็นร้อยละ 25.00 นอกจากนี้ยังต้องให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการช่วยกันพัฒนาและอนุรักษ์ รักษาทรัพยากรธรรมชาติ คิดเป็นร้อยละ 12.50 และร่วมกันสนับสนุนการใช้รถโดยสารสองแถว สามล้อเครื่อง สามล้อถีบชมเมือง และช่วยกันจัดการยานพาหนะให้เป็นระเบียบคิดเป็นร้อยละ 9.37

ข้อเสนอแนะในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายด้านอื่น ๆ นั้น พบว่าร้อยละ 27.27 เห็นว่าให้จัดแหล่งค้าขายมากขึ้นเพื่อส่งเสริมอาชีพ และพัฒนาจุดอื่นๆ ในการกระจายสินค้า ไม่ใช่กระจุกอยู่ที่ไนท์บาซาร์ รองลงมาคือรักษาเอกลักษณ์ของจังหวัดเชียงราย และทำให้เป็นเมืองน่าอยู่ร้อยละ 18.18 เป็นต้น

5.2 อภิปรายผล

จากการสรุปผลการวิจัยในหัวข้อก่อนนี้สามารถตอบคำถามการวิจัยทั้ง 3 คำถามการวิจัยได้ดังนี้คือ

5.2.1 ภาคธุรกิจจังหวัดเชียงรายมีศักยภาพ ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด หรือไม่ อย่างไร

1) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดอยู่ในระดับต่ำที่สุด (จำนวนภาคธุรกิจที่ได้รับข้อมูลข่าวสารต่ำกว่าร้อยละ 50) ซึ่งเมื่อทำการตรวจสอบข้อมูลการวิจัยด้วยการจัดการประชุมและการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้วพบว่าผลการวิจัยดังกล่าวเชื่อถือได้

ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าภาคธุรกิจจังหวัดอาจมีความสนใจที่จะรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดน้อย หรืออาจเป็นไปได้ว่าภาค

ธุรกิจมีความสนใจในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่ยังไม่ทราบแหล่งข้อมูลข่าวสารหรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

2) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประกอบด้วย 1) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและการจัดการอยู่ในระดับสูง 2) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายอยู่ในระดับปานกลาง และ 3) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อทำการตรวจสอบข้อมูลการวิจัยด้วยการจัดการประชุมและการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้วพบว่าผลการวิจัยดังกล่าวเชื่อถือได้

ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีความรู้ความเข้าใจในเชิงวิชาการเกี่ยวกับการวางแผนและการจัดการอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษา (ร้อยละ 50 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือสูงกว่า และร้อยละ 24 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า) แต่อย่างไรก็ตามภาคธุรกิจยังไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่ายังไม่ค่อยมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย นอกจากนี้ภาคธุรกิจยังไม่ค่อยมีความรู้เรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่ายังไม่ค่อยมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในส่วนของศักยภาพของภาคธุรกิจด้านการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีศักยภาพด้านนี้ในระดับต่ำที่สุด

3) ภาคธุรกิจมี ศักยภาพ ด้านความตระหนักถึงความสำคัญ ของการท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประกอบด้วย 1) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง และ 2) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเมื่อทำการตรวจสอบข้อมูลการวิจัยด้วยการจัดการประชุมและการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้วพบว่าผลการวิจัยดังกล่าวเชื่อถือได้

ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าภาคธุรกิจในจังหวัดยอมรับและเห็นความสำคัญของการท่องเที่ยวว่ามีบทบาทต่อจังหวัดเชียงราย แต่อย่างไรก็ตามภาคธุรกิจในจังหวัดยังไม่ค่อยเห็น

ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดมากนัก ทั้งนี้ อาจเป็นไปได้ว่าภาคธุรกิจคิดว่าการท่องเที่ยวไม่ได้กระทบต่อธุรกิจของตนเองโดยตรงแต่เป็นการกระทบต่อจังหวัดโดยรวม ๆ เท่านั้น

5.2.2 ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด หรือไม่ อย่างไร

ผลจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามสรุปได้ว่าภาคธุรกิจมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายน้อยที่สุด กล่าวคือส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยมีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอดีต (96%) และไม่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในปัจจุบัน (97%) นอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (87%) ไม่เคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย สำหรับผู้เคยมีส่วนร่วม (13%) ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวดังกล่าวนั้นเคยร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสาร (40%) รองลงมาคือการร่วมเสนอความคิดเห็น (27%) และร่วมประสานงาน (13%)

จากผลการวิจัยที่ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายน้อยมากนั้นอาจเป็นไปได้ว่าส่วนราชการให้โอกาสแก่ภาคธุรกิจให้เข้ามามีส่วนร่วมน้อยเกินไป หรือส่วนราชการอาจจะขาดการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจเห็นความสำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วมดังกล่าว

5.2.3 ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีความต้องการ ในการวางแผนและพัฒนา กลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด หรือไม่ อย่างไร

ผลจากการสำรวจโดยแบบสอบถามสรุปได้ว่าภาคธุรกิจต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนา กลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายอยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายอาจจะยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยในส่วนของศักยภาพของภาคธุรกิจด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีศักยภาพด้านนี้อยู่ในระดับปานกลาง

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1 ผลการวิจัยที่ได้รับจากการศึกษาเรื่องศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจ ในจังหวัดเชียงราย ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด อาจนำไปใช้ในการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัดเชียงรายได้ดังนี้คือ

1) ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดให้กับภาคธุรกิจมากขึ้น เช่น การเผยแพร่โดยใช้แผ่นพับ หรือสื่อต่าง ๆ นอกจากนี้ ควรมีการประชาสัมพันธ์ว่ามีแหล่งของข้อมูลข่าวสารแหล่งใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารด้านการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยว

2) ควรให้ความรู้แก่ภาคธุรกิจ โดยจัดการอบรมหรือสัมมนาในเรื่อง 1) การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย เช่น ข้อมูลด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และสถานะของการเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัด และ 2) การวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ทั้งนี้เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจด้านการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

3) ควรเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้มากขึ้น เช่น เปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจมีโอกาสเข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูล และร่วมเสนอความคิดเห็น เป็นต้น

4) ควรร่วมกันสร้างจิตสำนึก หรือ ความตระหนักถึง ความสำคัญของการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรสร้างให้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วม ในการวางแผน และจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้มากขึ้น ทั้งนี้อาจทำได้โดยการประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญและประโยชน์ของการท่องเที่ยวที่มีต่อภาคธุรกิจ

5.3.2 เมื่อหน่วยงานภาครัฐทราบถึงศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดแล้ว อาจจะทำให้สามารถวางแผนและจัดการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำมาซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในที่สุด

บรรณานุกรม

กนกพร ชัยวรพร. (2546). ศักยภาพเชิงการบริหารของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษาอำเภอเมืองสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

กฤษดา ยะการ. (2543). ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนตำบลแม่ทราย อำเภอร่องขวาง จังหวัดแพร่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.

กอบแก้ว ชัยเดชสุริยะ. (2546). การจัดการทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วมของบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ (วท.ม.), มหาวิทยาลัยเกษตร.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2547). สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายได้ของประเทศไทยตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 1 – 9 (พ.ศ.2503 - 2546).

คมสัน วาฤทธิ. (2545). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา ชุมชนลำน้ำว้า อำเภอแม่จรม จังหวัดน่าน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.

จรงค์ อินทยนต์. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยว : กรณีศึกษากำแพงเมืองเก่า อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.

จารุพรรณ สายสุคนธ์. (2538). ศักยภาพของกลุ่มและองค์กรท้องถิ่นในการพัฒนาชนบท. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.

ชมนาด ตันติเสรี. (2546). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษา ชุมชนเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ชาติชาย มณีกาญจน์. (2538). ศักยภาพขององค์กรชุมชนในการจัดการกองทุนหมุนเวียน. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- ชื่นใจ บุชาธรรม. (2542). การมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการธุรกิจ
ท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ (ศษ.ม.),
มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดารุณี บุญธรรม. (2543). ศักยภาพของชุมชนมั่งในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ:
กรณีศึกษา บ้านน้ำเค ต่าบลผาซำน้อย อำเภอปง จังหวัดพะเยา. รายงานการ
ค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทับทิม สุวรรณประภา. (2541). ความคาดหวังและความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนใน
การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวถ้ำเชียงดาว. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- นาคถล กฤษณะวณิช. (2547). ศักยภาพขององค์กรชุมชนด้านการเกษตร นำน้สันคะยอม
ตำบลปาสัก อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นภัค วัฒนคุณ. (2545). ความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาการ
ท่องเที่ยว : กรณีเวียงท่ากาน ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่.
รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นิติธร เทพเทวิน. (2538). ศักยภาพของชุมชนชาวมืองในการจัดการศึกษานอกระบบ.
วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร: เพรส
แอนด์ดีไซน์
- เบญจวรรณ วงศ์คำ. (2547). สถานการณ์ท่องเที่ยวไทยปี 47 ภาพฝัน กับความจริง. ประชาคม
วิจัย, ฉบับ 57 เดือนกันยายน-ตุลาคม 2547 (หน้า 7).
- ประกอบศิริ ภักดีพิณีจ. (2545). ศักยภาพของชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของ
ชุมชนริมกว๊านพะเยา : กรณีศึกษาชุมชนบ้านร่องไฮ ตำบลแม่ใส อำเภอเมือง
จังหวัดพะเยา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.

- ประกาศ อินทนปสารณ์. (2546). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม : กรณีหมู่บ้านโคกโก่ง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ประหยัด ตะคอนรัมย์. (2544). แนวทางการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน : กรณีศึกษาตลาดริมน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ (ผ.ม.), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยพร ทาวีกุล. (2544). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : กรณีศึกษาน้ำไหลหิน ตำบลไหลหิน อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- พงศธร เกษล่ำลี. (2528). การศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย-พะเยา. วิทยานิพนธ์ (ผ.ม.), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนารถ กริ่งไกร. (2545). การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนิตดา สิงห์ครา. (2544). ศักยภาพของชุมชนบ้านห้วยฮี้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2538). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏสวนดุสิต.
- มธุรส ปราณโพธิ์. (2543). ศักยภาพของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว : กรณีชุมชนไทยทรงดำ บ้านเขาย้อย ตำบลเขาย้อย อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว. (2537). องค์การและการจัดการ. สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร : กรุงเทพมหานคร.
- ราณี อิลิัยกุล. (2545). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

- รัญจวน ทองรุต. (2545). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- วราวัฒน์ ตรีธนวัต. (2544). ศักยภาพกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งทะเลตั้งแต่ปากแม่น้ำเพชรบุรี จ.เพชรบุรีถึงปากแม่น้ำปราณบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย ลีอวรรณ. (2537). ศักยภาพของคณะกรรมการหมู่บ้านในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีระชัย มงคลพันธ์. (2542). ความต้องการและความพร้อมของประชาชนท้องถิ่นในการเข้าร่วมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในเขตอุทยานแห่งชาติแม่ปิง อำเภอสี จ. ลำพูน. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศมา ณ ระนอง. (2545). การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี : ชุมชนศิริวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ (พช.ม.), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์, สมชาย หิรัญกิตติ, สุกดา สุวรรณภิรมย์, ลัทธிகาล ศรีวะรมย์, และชวลิต ประภาวนนท์. (2539). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.
- ศิริพร พงศ์ศรีโรจน์. (2540). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร.
- ศิริพันธุ์ ไพโรจน์รัตน์. (2543). ความพร้อมของผู้นำองค์การบริหารส่วนตำบล ในการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดเชียงราย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- ศิริอร ชันธหัตถ์. (2539). องค์การและการจัดการ. คณะวิชาวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏอุดรธานี.
- สมคิด บางโม. (2538). องค์การและการจัดการ. นำอักษรการพิมพ์ : กรุงเทพมหานคร.
- สันติกรณ์ เขมาภิรมย์. (2547). ศักยภาพการจัดการของกลุ่มแม่บ้านแปรรูปมันฝรั่ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ลัมพันธ์ ภูไพบูลย์. (2540). องค์การและการจัดการ. สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร : กรุงเทพมหานคร.

สินธุ์ สโรบล. (2547). การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. ประชาคมวิจัย, ฉบับ 57 เดือนกันยายน-ตุลาคม 2547 (หน้า 15).

สุภาภรณ์ หาญทอง. (2543). ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง. ภาคนิพนธ์
ปริญญาพัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2546). การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวัฒน์ จุรากรณ์. (2545). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช

อนันต์ เกตุวงศ์. (2543). หลักและเทคนิคการวางแผน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อภิวัฒน์ ธีระวาสน์. (2543). บทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านในการจัดการแหล่ง
ท่องเที่ยว : กรณีศึกษาถ้ำเมืองออน กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.

อรรณพ พันธุ์เนตร. (2541). การประเมินความต้องการมีส่วนร่วมและความต้องการ
พัฒนาการท่องเที่ยวของประชาชน : กรณีบ้านหาดไคร้ ตำบลเวียง อำเภอ
เชียงของ จังหวัดเชียงราย. รายงานการค้นคว้าอิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Malhotra, R. K. (1998). Tourism planning and management. New Delhi: Anmol
Publications PVT.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง

ศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย
ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับศักยภาพ บทบาท และความต้องการของธุรกิจต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้จะสอบถามภาคธุรกิจทุกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ได้แก่ ที่พักและโรงแรม กิจกรรมทัวร์นำเที่ยว กิจกรรมรถ-เรือเช่า กิจกรรมให้บริการขนส่ง ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ร้านอาหาร ผับ ภัตตาคาร สถานบริการและบันเทิง กิจกรรมบริการด้านนันทนาการและกีฬา ร้านขายของชำ ซูเปอร์มาร์เก็ต ห้างสรรพสินค้า สถาบันการเงิน (ส่วนบริการนักท่องเที่ยว) คลินิกและสถานพยาบาล และ กิจกรรมบริการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตอนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ

3.1 เรื่องการวางแผนและการจัดการ

3.2 เรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

3.3 เรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตอนที่ 4 ความตระหนักถึงความสำคัญ

4.1 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

4.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของ
จังหวัดเชียงราย

ตอนที่ 5 บทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ตอนที่ 6 ความต้องการในการวางแผนและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
เชียงราย

ผู้วิจัยขอความร่วมมือผู้ตอบแบบสอบถาม กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่านให้ครบทุกข้อ ซึ่งข้อมูลได้จะดำเนินการวิเคราะห์และนำเสนอในภาพรวมจึงจะไม่มีผลกระทบเสียหายต่อหน้าที่การงานของท่านแต่อย่างใด ขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาตอบแบบสอบถาม
มา ณ โอกาสนี้

นางวิรุณศิริ ไจมา และ นางสาวอัครเรศ รักสุริยา

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

แบบสอบถาม

เรื่อง ศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย
ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผน
และจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ()

1. เพศ () ชาย () หญิง

2. อายุ () 20 ปี หรือ ต่ำกว่า () 40 ปีขึ้นไป – 50 ปี

() 20 ปีขึ้นไป – 30 ปี () 50 ปีขึ้นไป – 60 ปี

() 30 ปีขึ้นไป – 40 ปี () 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า

() มัธยมศึกษาตอนต้น หรือ เทียบเท่า () ปริญญาตรี

() มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ เทียบเท่า () ปริญญาโท หรือ สูงกว่า

4. ประเภทกิจการของท่านหรือที่ท่านทำงานอยู่

() ที่พักและโรงแรม

() กิจการทัวร์นำเที่ยว

() กิจการรถ-เรือเช่า

() กิจการให้บริการขนส่ง เช่น รถสองแถว และ สามล้อ

() ร้านจำหน่ายของที่ระลึก

() ร้านอาหาร ผับ และ ภัตตาคาร

() สถานบริการและบันเทิง เช่น อาบอบนวด นวดแผนโบราณ คาราโอเกะ

() กิจการบริการด้านนันทนาการและกีฬา เช่น สนามกอล์ฟ และ โบว์ลิ่ง

() ร้านขายของชำ ซูเปอร์มาร์เก็ต และ ห้างสรรพสินค้า

() สถาบันการเงิน (ส่วนที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว)

() คลินิกและสถานพยาบาล

() กิจการบริการอื่น ๆ เช่น โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต ไปรษณีย์เอกชน และ เสริมสวย

() อื่น ๆ (กรุณาระบุ)

5. กิจกรรมของท่านมีนักท่องเที่ยว/นักทัศนาจร มาใช้บริการหรือไม่

() ไม่มี () มีนาน ๆ ครั้ง () มีบ่อยครั้ง () มีเป็นประจำ

6. ตำแหน่งของท่านในกิจการแห่งนี้

() เจ้าของและผู้จัดการ () เจ้าของ () ผู้จัดการ

7. ระยะเวลาที่ท่านทำงานในกิจการแห่งนี้

() 1 ปี หรือ ต่ำกว่า () 5 ปีขึ้นไป - 10 ปี

() 1 ปีขึ้นไป - 3 ปี () 10 ปีขึ้นไป - 20 ปี

() 3 ปีขึ้นไป - 5 ปี () 20 ปีขึ้นไป

8. ประสบการณ์ของท่านในการทำธุรกิจอื่น ก่อนที่จะมาทำกิจการในปัจจุบัน ได้แก่ (กรุณาระบุ)

- ประเภทกิจการ..... ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ทำ ปี
- ประเภทกิจการ..... ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ทำ ปี
- ประเภทกิจการ..... ตำแหน่ง ระยะเวลาที่ทำ ปี

ตอนที่ 2 การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

1. ท่านเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายหรือไม่

() ไม่เคย (กรุณาข้ามไปทำ ตอนที่ 3)

() เคย (กรุณาทำต่อ ข้อ 2 - 3)

2. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายบ่อยแค่ไหน

() นาน ๆ ครั้ง () บ่อยครั้ง () เป็นประจำ

3. ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

() โทรทัศน์ () เจ้าหน้าที่ของรัฐ/เอกชน

() วิทยุ () เพื่อน/คนรู้จัก

() หนังสือพิมพ์ () การอบรมสัมมนา

() แผ่นพับ/เอกสาร () อื่น ๆ (ระบุ) 1).....

() นิทรรศการ 2).....

ตอนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ

3.1 ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและการจัดการ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ใช่" เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในตารางถูก

และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่ใช่" เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในตารางผิด

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. การวางแผนเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้มีการปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปและช่วยลดความเสี่ยง		
2. การวางแผนเป็นการกำหนดเป้าหมายหลักและกำหนดแนวทางปฏิบัติสำหรับอนาคต		
3. "การคาดคะเน" กับ "การวางแผน" ถือว่าเป็นสิ่งเดียวกันหรือเหมือนกัน		
4. การวางแผนเป็นการตัดสินใจล่วงหน้า และมีการตัดสินใจเลือกแนวทางในการปฏิบัติจากแนวทางหลาย ๆ ทาง		
5. การวางแผนสามารถทำได้ โดยไม่ต้องมีข้อมูลในอดีตและไม่มีการศึกษาสภาวะการณ์ปัจจุบัน		
6. การวางแผนงบประมาณไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมของการวางแผน		
7. การวางแผนเป็นการกำหนดสิ่งที่จะทำในอนาคต ดังนั้นต้องมีการกำหนดแผนซึ่งมีลักษณะเคร่งครัดตายตัว		
8. การวางแผนโดยใช้ข้อมูลในอดีต มักจะเน้นที่การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ได้เกิดขึ้น ทำให้ลืมนึกถึงอนาคตไป		
9. ในการจัดการต้องเริ่มจากกระบวนการ "การวางแผน"		
10. การควบคุมเป็นการตรวจสอบว่าผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่		

3.2 ความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ใช่" เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในตารางถูก
และใส่เครื่องหมาย ✗ ลงในช่อง "ไม่ใช่" เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในตารางผิด

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. เชียงรายมีทรัพยากรธรรมชาติที่ยังสามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวได้		
2. เชียงรายมีจำนวนชนเผ่ามากที่สุดในประเทศไทย		
3. เชียงรายมีแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติมากที่สุดในประเทศไทย		
4. พื้นที่ชุ่มน้ำขนาดใหญ่ (เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงกาย) ที่ได้รับการอนุรักษ์ตั้งอยู่ที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย		
5. เวียงกาหลงจัดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวประเภท "แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ"		
6. นักท่องเที่ยว/นักทัศนอาจรในเชียงราย เป็นชาวต่างประเทศมากกว่าชาวไทย		
7. ชาวต่างประเทศที่เข้ามาท่องเที่ยว/ทัศนอาจรในเชียงรายมากที่สุดมาจากชาติอเมริกา		
8. นักท่องเที่ยว/ทัศนอาจรที่มาจากประเทศญี่ปุ่นมีจำนวนมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักท่องเที่ยว/ทัศนอาจรจากประเทศอื่นในเอเชีย		
9. การท่องเที่ยวสร้างรายได้ให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยวเท่านั้น		
10. 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมือง อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน และ อำเภอเชียงราย เป็นอำเภอที่มีสถานที่ท่องเที่ยวมากกว่าอำเภออื่น ๆ ของจังหวัดเชียงราย		

3.3 ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ใช่" เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในตารางถูก

และใส่เครื่องหมาย ✗ ลงในช่อง "ไม่ใช่" เมื่อท่านเห็นว่าข้อความในตารางผิด

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. ตัวชี้วัดด้านการท่องเที่ยว คือ จำนวนผู้มาเยี่ยมเยือนมากขึ้น และรายได้จากการท่องเที่ยวมากขึ้น		
2. ปัจจุบันจังหวัดเชียงรายมีศูนย์บริหารจัดการการท่องเที่ยว		
3. ในจังหวัดเชียงราย มีการประสานงานกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และชุมชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัด		
4. การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงราย		
5. จังหวัดเชียงรายมีการผลักดันให้เมืองเชียงแสนเป็นเมืองมรดกโลก		
6. มีการวางแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดเชียงรายด้านการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกลุ่มจังหวัดล้านนา		
7. จังหวัดเชียงรายมีการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมและเชิงสุขภาพ		
8. จังหวัดเชียงรายได้รับการระบุให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยวตามแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		
9. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีหน้าที่หลัก คือ ส่งเสริมด้านการตลาดให้กับการท่องเที่ยวของแต่ละจังหวัดเท่านั้น และไม่มีหน้าที่ดูแลและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัด		
10. ศูนย์การท่องเที่ยว กีฬา และนันทนาการจังหวัดเชียงราย มีหน้าที่และมีบทบาทโดยตรงในการดูแลและส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย		

ตอนที่ 4 ความตระหนักถึงความสำคัญ

4.1 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "เห็นด้วย" เมื่อท่านเห็นด้วยกับข้อความในตาราง
ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่เห็นด้วย" เมื่อท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความในตาราง
และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่แน่ใจ" เมื่อท่านไม่แน่ใจ

ข้อความ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย
1. สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติในเชียงราย เป็นของชาวเชียงรายทุกคน			
2. การท่องเที่ยวมีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในจังหวัดเชียงราย			
3. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดเชียงรายที่เพิ่มขึ้น มีผลดีต่อ ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดเชียงราย			
4. สินค้าที่ขายให้กับนักท่องเที่ยว/ทัศนอาจรชาวต่างชาติ สามารถขายในราคา แพง ๆ ได้ โดยเฉพาะในช่วงเทศกาล			
5. หากเราพูดภาษาต่างประเทศไม่ได้ ถ้ามีนักท่องเที่ยว/ทัศนอาจรเดินเข้ามา ใกล้ เราไม่ควรยิ้มหรือสบตา และรีบเดินหนีโดยเร็ว			
6. ถ้าเราพบเห็นร้านค้าใดที่โกงนักท่องเที่ยว/ทัศนอาจร เราต้องรีบแจ้งหน่วยงาน ราชการที่ดูแล			
7. การแก้ไขปัญหาแหล่งท่องเที่ยวเสื่อมโทรม เป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ เท่านั้น			
8. การช่วยกันอนุรักษ์และรักษาสีงแวดล้อม มีผลดีต่อการท่องเที่ยวของจังหวัด เชียงราย			
9. ควรมีการดูแลคุณภาพและมาตรฐานของสินค้าและบริการที่ขายให้กับ นักท่องเที่ยว			
10. การดูแลความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นหน้าที่ของตำรวจท่องเที่ยวและ หน่วยงานภาครัฐเท่านั้น			

4.2 ความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "เห็นด้วย" เมื่อท่านเห็นด้วยกับข้อความในตาราง

ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่เห็นด้วย" เมื่อท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความในตาราง

และใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ไม่แน่ใจ" เมื่อท่านไม่แน่ใจ

ข้อความ	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย
1. การวางแผนและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย เป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐเท่านั้น			
2. หน่วยงานภาครัฐควรเป็นผู้กำหนดกลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด เชียงราย และไม่ต้องถามความต้องการของประชาชนหรือภาคเอกชนที่มี ส่วนเกี่ยวข้อง			
3. ภาคธุรกิจและเอกชนควรเข้ามามีส่วนร่วมในการประชุม เพื่อเสนอความคิดเห็นในการวางแผนและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย			
4. การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ต้องให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ ส่วนเสีย เข้ามาร่วมในพิจารณาหาแนวทางในการวางแผนและพัฒนา			
5. ภาครัฐควรส่งเสริมและกระตุ้นให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ วางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย			

ตอนที่ 5 บทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

1. ในอดีตท่านเคยมีตำแหน่งหรือบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายหรือไม่

() ไม่เคยมีตำแหน่งหรือบทบาท

() เคยมีตำแหน่งหรือบทบาท ได้แก่ (กรุณาระบุ)

1) เคยเป็นกรรมการของ.....

โดยมีหน้าที่หรือมีบทบาท ดังนี้คือ.....

2) เคยเป็นสมาชิกของ.....

โดยมีหน้าที่หรือมีบทบาท ดังนี้คือ.....

3) อื่น ๆ (ระบุ) เคยเป็น.....

โดยมีหน้าที่หรือมีบทบาท ดังนี้คือ.....

2. ในอดีตท่านเคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายหรือไม่

() ไม่เคยมีส่วนร่วม

() เคยมีส่วนร่วม ได้แก่ (กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องแรกของตารางต่อไปนี้)

	- เคยร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสาร
	- เคยร่วมเสนอความคิดเห็น
	- เคยร่วมวางแผน
	- เคยร่วมประสานงาน
	- เคยร่วมชักชวนผู้อื่นเข้าร่วมกิจกรรม
	- เคยร่วมทำอย่างอื่น (กรุณาระบุ)
	

3. ในปัจจุบันท่านมีตำแหน่งหรือบทบาทที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายหรือไม่

() ไม่มีตำแหน่งหรือบทบาท

() มีตำแหน่งหรือบทบาท (อาจเหมือนกับตำแหน่งในอดีตก็ได้) ได้แก่ (กรุณาระบุ)

1) เป็นกรรมการของ.....

โดยมีหน้าที่หรือมีบทบาท ดังนี้คือ.....

2) เป็นสมาชิกของ.....

โดยมีหน้าที่หรือมีบทบาท ดังนี้คือ.....

3) อื่น ๆ (ระบุ).....

โดยมีหน้าที่หรือมีบทบาท ดังนี้คือ.....

ภาคผนวก ข
บทความ

ศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย
ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด
Tourism Business Stakeholder in Chiangrai Province: Capacity, Role, and Need
for Tourism Planning and Management

วิรุณสิริ ไจมา
Wirunsiri Jaima
อัครเรศ รักสุริยา
Akrarees Raksuriya
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
Chiangrai Rajabhat University

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของกิจการในภาคธุรกิจของจังหวัดเชียงรายจำนวน 472 คน (การสัมภาษณ์เชิงลึก 30 คน การสนทนากลุ่ม 21 คน และการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม 421 คน) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมีการใช้กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อเนื่องอย่างเป็นขั้นตอนและใช้การวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมีการใช้สถิติเชิงพรรณนามาวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย มีศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับต่ำที่สุด
2. ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับปานกลาง ซึ่งประกอบด้วย 1) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและการจัดการในระดับสูง 2) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับปานกลาง และ 3) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับปานกลาง
3. ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย มีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวและของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งประกอบด้วย 1) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในระดับสูง และ 2) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้าน

ความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับปานกลาง

4. ภาคธุรกิจจังหวัดเชียงรายมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับน้อยที่สุด

5. ภาคธุรกิจจังหวัดเชียงรายมีความต้องการในการวางแผนและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับปานกลาง

Abstract

The purpose of this research was to study the potential, role and need of business sector in planning and tourism management of Chiangrai province.

The sample used in this study were from 472 business owners in Chiangrai province consisting of 30 persons who were asked by using an in-depth interview, 21 persons were collected from focus group, and 421 persons were asked to response the questionnaire. These instruments were used in collecting data . The qualitative data was collected continuously and analyzed systematically and the quantitative data was analyzed in terms of mean, percentage, and S.D. The findings were as follows:

1. The business section in Chiangrai had the lowest potential in receiving information of planning and tourism management of Chiangrai Province.

2. The business section in Chiangrai had the average potential of knowing and understanding of planning and tourism management of Chiangrai Province which were as follows;1) the potential of knowing and understanding of planning and management was in the high level .2) the potential of knowing and understanding of tourism management was in the average level. 3.) the potential in knowing and understanding of the planning and tourism management of Chiangrai Province was in the average level.

3. The business section in Chiangrai had the average potential in the awareness of the importance of tourism and the participation in planning and tourism management of Chiangrai Province which were as follows;1) the potential in the awareness of the importance of tourism was high. 2) the potential of participation in planning and tourism management of Chiangrai Province was in the average level

4. The role of business section in Chiangrai in planning and tourism management of Chiangrai Province was in the lowest level.

5. The need of business section in planning and tourism management of Chiangrai Province was in the average level.

คำนำ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยเป็นอย่างมากเนื่องจากตลอดระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นมาโดยตลอด ในปี พ.ศ. 2546 มีรายได้ 289,600 ล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2547 อ้างถึงในประชาคมวิจัย, 2547) ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ อีกทั้งยังตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติจาก 10 ล้านคนในปี 2547 เป็น 30 ล้านคน ในปี 2551 และจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชียในที่สุดอีกด้วย (เบญจวรรณ วงศ์คำ, 2547)

การพัฒนาและการจัดการท่องเที่ยวของประเทศไทยที่ผ่านมามีปัญหาและอุปสรรคมากมาย ดังนั้นหากต้องการให้ภาคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยพัฒนาและบรรลุตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้ย่อมจำเป็นต้องหาแนวทางที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนายั่งยืนคือ จะต้องเป็นการพัฒนาที่มีความสมดุลระหว่างความต้องการของนักท่องเที่ยว (guest) เจ้าบ้าน (host) และทุกภาคีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและสร้างกลไกการจัดการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง

จังหวัดเชียงรายนับเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวสูงแห่งหนึ่ง อย่างไรก็ตามการพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดที่ผ่านมายังขาดทิศทางการพัฒนาที่เป็นระบบ ดังนั้นเพื่อให้การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จึงควรสนใจและสนับสนุนให้ภาคีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคธุรกิจให้เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและสร้างกลไกการจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ในระยะ 10 ปีที่ผ่านมาการศึกษาวิจัยด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีการศึกษาบางชิ้นที่ศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของชุมชนในการจัดการ พัฒนา หรือส่งเสริมการท่องเที่ยว (ชนนาค ตันติเสรี, 2546; ประกอบศิริ ภักดีพินิจ, 2545; คมสัน วาฤทธิ, 2545; พณิตตา สิงห์ครา, 2544; ดารุณี บุญธรรม, 2543; มธุรส ปราบไพรี, 2543) ศึกษาถึงศักยภาพการจัดการท่องเที่ยว (สุภาภรณ์ หาญทอง, 2543) ศึกษาการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน (ประหยัด ตะคอนรัมย์, 2544; คมา ณ ระนอง, 2545; กอบแก้ว ชัยเดชสุริยะ, 2546; ประภาส อินทนปสาธน์, 2546) และมีการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือบทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว (พจนารต กลิ่งไกร, 2545; อภิวัฒน์ วีระวาสน์, 2543) นอกจากนี้ยังมีการศึกษาการมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว (ชื่นใจ บุชาธรรม, 2542) มีการศึกษาด้านความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการหรือพัฒนาการท่องเที่ยว (จงรักษ์ อินทยนต์, 2545; นกัฒ วัฒนคุณ, 2545; ปิยพร ทาวีกุล, 2544; กฤษดา ยะการ, 2543; ทับทิม สุวรรณประภา, 2541) มีรายงานการศึกษาเรื่องการประเมินความต้องการมีส่วนร่วมและความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวของประชาชน (ในหมู่บ้านหนึ่งของจังหวัดเชียงราย) (อรรถพร พันธุ์เนตร, 2541) และมีการศึกษาเบื้องต้นเพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย-พะเยา (พงศธร เกษสำลี, 2528) แต่อย่างไรก็ตามยังขาดงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพ บทบาท และความต้องการในการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายโดยภาคีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว

วิธีการศึกษา

วิธีการศึกษาที่ใช้ในการตอบคำถามวิจัยทั้งสามข้อจะใช้วิธีวิจัยแบบผสม (mixing methodologies) ซึ่งเป็นการวิจัยที่ใช้ทั้งวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative method) และใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative method)

ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว (stakeholder) ซึ่งประกอบด้วยกิจการเกี่ยวกับที่พักและโรงแรม กิจการทัวร์นำเที่ยว กิจการรถ-เรือเช่า กิจการให้บริการขนส่ง ร้านจำหน่ายของที่ระลึก ร้านอาหาร ผับ และภัตตาคาร สถานบริการและบันเทิง กิจการบริการด้านสันทนาการและกีฬา ร้านขายของชำ ซูเปอร์มาร์เก็ต และห้างสรรพสินค้า สถาบันการเงิน (ในส่วนที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว) คลินิกและสถานพยาบาล และกิจการอื่น ๆ ที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว เช่น เสริมสวย โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ต และประกันภัยเอกชน เป็นต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม ดังนี้คือ

1. กลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ ตัวแทนกิจการแต่ละประเภทจำนวน 30 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็นแบบสโนว์บอลล์ (snowball sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างในการสนทนากลุ่ม ได้แก่ ตัวแทนกิจการแต่ละประเภทจำนวน 21 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็นแบบสโนว์บอลล์

3. กลุ่มตัวอย่างในการเก็บแบบสอบถามจำนวน 421 กิจการ และเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็นแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified sampling) ซึ่งแบ่งออกเป็น 1) กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวสูง (อำเภอเมือง อำเภอ เชียงแสน อำเภอเชียงของ และอำเภอแม่สาย) จำนวน 263 กิจการ (ร้อยละ 63) 2) กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวระดับปานกลาง (อำเภอแม่สรวย อำเภอพาน อำเภอแม่จัน อำเภอเวียงป่าเป้า และอำเภอแม่ฟ้าหลวง) จำนวน 114 กิจการ (ร้อยละ 27) และ 3) กลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ที่มีศักยภาพในการท่องเที่ยวต่ำ (อำเภอแม่ลาว กิ่งอำเภอแม่สรวยใน อำเภอพญาเม็งราย อำเภอเวียงเชียงรุ้ง อำเภอเวียงแก่น อำเภอเทิง และอำเภอป่าแดด) จำนวน 44 กิจการ (ร้อยละ 10)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยการสนทนากลุ่ม (in-depth interview) การสัมภาษณ์เชิงลึก (focus group) และการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire survey)

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพมีการใช้กระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลต่อเนื่องอย่างเป็นขั้นตอนและใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทั้งความเที่ยงและความตรง และใช้สถิติเชิงพรรณนาวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นอกจากนี้ยังมีการสัมภาษณ์เชิงลึกและการจัดการประชุมเพื่อตรวจสอบผลการวิจัยที่ได้

ผลการศึกษา

ผลการศึกษาจากการสนทนากลุ่ม คือ

1. ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับปานกลาง โดยเข้าไปมีบทบาทในลักษณะของการเข้าร่วมประชุมรับฟังข้อมูล ร่วมวางแผน ร่วมเสนอความคิดเห็น และร่วมส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว ซึ่งในกรณีที่ธุรกิจไม่ได้เป็นสมาชิกหรืออยู่ในสมาคมหรือชมรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวจะไม่มีโอกาสหรือมีโอกาสน้อยมากในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

2. ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมากที่สุด โดยต้องการเข้าไปให้ข้อมูล เสนอความคิดเห็น และร่วมวางแผนในฐานะที่เป็นผู้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการท่องเที่ยวและเป็นผู้มีผลได้ผลเสียโดยตรงต่อการจัดการด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ

1. ภาคธุรกิจมีบทบาทของภาคธุรกิจในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับปานกลาง โดยเข้าไปมีบทบาทในลักษณะของการร่วมประชาสัมพันธ์หรือส่งเสริมการท่องเที่ยว ร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสาร และร่วมเสนอความคิดเห็น โดยตัวแทนภาคธุรกิจมีความเห็นว่าภาครัฐมีการเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดมาก

2. ตัวแทนภาคธุรกิจต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายมากที่สุด โดยต้องการเข้าไปร่วมวางแผน ร่วมส่งเสริมการท่องเที่ยว ร่วมประชาสัมพันธ์ และร่วมเสนอความคิดเห็น

ผลการศึกษาจากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม คือ

1. ศักยภาพของภาคธุรกิจจังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

1.1 ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับต่ำที่สุด เนื่องจากมีระดับของผู้ที่เคยได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวนร้อยละ 46 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด โดยผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 59 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายนาน ๆ ครั้ง รองลงมาร้อยละ 33 ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวบ่อยครั้ง และร้อยละ 9 ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นประจำ ทั้งนี้ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 17 ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายจากแผ่นพับหรือเอกสาร รองลงมาคือได้รับข้อมูลข่าวสารจากโทรทัศน์ร้อยละ 15 และได้รับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อน/คนรู้จักร้อยละ 14

1.2 ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายโดยรวมในระดับปานกลาง เนื่องจากภาคธุรกิจมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 69 (คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 – 69 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพในระดับปานกลาง) โดยสามารถแยกเป็น 3 ส่วน ดังนี้คือ 1) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและการจัดการในระดับสูง โดยมีคะแนน

เฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 76 (คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 – 79 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพในระดับสูง) 2) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 62 และ 3) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 69

1.3 ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายโดยรวมในระดับปานกลาง เนื่องจากภาคธุรกิจมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 69 (คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 – 69 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพในระดับปานกลาง) โดยสามารถแยกเป็น 2 ส่วน ดังนี้คือ 1) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 72 (คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 70 – 79 หมายถึง ภาคธุรกิจมีศักยภาพในระดับสูง) และ 2) ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 64

2. ภาคธุรกิจมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับน้อยที่สุด เนื่องจากมีผู้ตอบแบบสอบถามเพียงจำนวนร้อยละ 13 ที่เคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จึงไม่เคยมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย และนอกจากนี้ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอดีตมีเพียงร้อยละ 4 และที่มีตำแหน่งหรือบทบาทดังกล่าวในปัจจุบันมีเพียงร้อยละ 3 ดังนั้นส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เคยมีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในอดีตและไม่มีตำแหน่งหรือบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในปัจจุบัน

โดยภาคธุรกิจเข้าไปมีบทบาทในลักษณะของการร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสารร้อยละ 40 ร่วมเสนอความคิดเห็นร้อยละ 27 และร่วมประสานงานร้อยละ 13

3. ภาคธุรกิจมีความต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายปานกลาง โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายส่วนใหญ่ต้องการมีส่วนร่วมร้อยละ 64 และร้อยละ 36 ไม่ต้องการมีส่วนร่วม โดยภาคธุรกิจต้องการร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูลร้อยละ 26 ร่วมเสนอความคิดเห็นร้อยละ 26 และร่วมชักชวนผู้อื่นร้อยละ 17

อภิปรายผล

1. ศักยภาพของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงราย ในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

1.1 การที่ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดอยู่ในระดับต่ำที่สุดสะท้อนให้เห็นว่าภาคธุรกิจในจังหวัดอาจมีความสนใจที่จะรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดน้อย หรืออาจเป็นไปได้ว่าภาคธุรกิจมีความสนใจในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่ยังไม่ทราบแหล่งข้อมูลข่าวสารหรือไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

1.2 การที่ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการวางแผนและการจัดการซึ่งเป็นความรู้ความเข้าใจในลักษณะในเชิงวิชาการอยู่ในระดับดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีการศึกษา (ร้อยละ 50 จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือสูงกว่า และร้อยละ 24 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า)

ส่วนการที่ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายและความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ในระดับปานกลางทั้งสองด้านนั้น อาจเป็นไปได้ว่ายังไม่ค่อยมีการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ถึงข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย และรวมถึงข้อมูลข่าวสารด้านการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งการที่ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจเรื่องการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายและความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับปานกลางดังกล่าวนั้นสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับต่ำที่สุด

1.3 การที่ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูง อาจแสดงให้เห็นว่าภาคธุรกิจในจังหวัดยอมรับและเห็นว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญหรือมีบทบาทต่อจังหวัดเชียงราย ส่วนการที่ภาคธุรกิจมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าภาคธุรกิจคิดว่าการท่องเที่ยวไม่ได้กระทบต่อธุรกิจของตนเองโดยตรงแต่เป็นการกระทบต่อจังหวัดโดยรวม ๆ เท่านั้น จึงทำให้ไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการเข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

2. การที่ภาคธุรกิจมีบทบาทในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายน้อยที่สุดนั้นอาจเป็นไปได้ว่าส่วนราชการให้โอกาสแก่ภาคธุรกิจให้เข้ามามีส่วนร่วมน้อยเกินไป หรือส่วนราชการอาจจะขาดการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจเห็นความสำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วมดังกล่าว

3. การที่ภาคธุรกิจต้องการร่วมในการวางแผนและพัฒนากลไกการจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายอยู่ในระดับปานกลาง อาจแสดงให้เห็นว่าภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายอาจจะยังไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายมีศักยภาพด้านความตระหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะกลไกและแนวทางในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด

1. พัฒนาระบบการจัดการการท่องเที่ยวของเชียงรายให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานมากขึ้น หรือมีคุณภาพและมาตรฐานเทียบเท่ากับต่างประเทศ
2. วางแผนการตลาดในลักษณะภาพรวมของจังหวัดและประเทศ
3. เสริมสร้างความร่วมมือในลักษณะเครือข่ายพันธมิตรให้กับผู้ประกอบการที่อยู่ในธุรกิจเดียวกัน เช่น กลุ่มผู้ประกอบการรถเช่า ที่พัก บริษัททัวร์และนำเที่ยว และร้านของฝาก เป็นต้น
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงกับการท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคธุรกิจ ชุมชน ประชาชน หรือคนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวเข้าร่วมมีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งจะทำให้การวางแผนการท่องเที่ยวรอบคอบและเป็นระบบมากขึ้น
5. ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์
 - 5.1 จัดทำแผนที่ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวและทำการตรวจสอบแผนที่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง
 - 5.2 ประชาสัมพันธ์ทั้งแหล่งท่องเที่ยวเก่าและแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้มากขึ้น
 - 5.3 ประชาสัมพันธ์ด้านวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีการดำเนินชีวิตของคนในท้องถิ่นให้มากขึ้น
 - 5.4 เผยแพร่และประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายผ่านสื่อต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น สื่อโทรทัศน์ แผ่นพับ โบว์ชาร์ต โปสเตอร์ ป้ายโฆษณา และสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ เพื่อให้การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายเป็นที่รู้จักมากยิ่งขึ้น
 - 5.5 สร้างจุดบริการนักท่องเที่ยวเพื่อให้บริการและอำนวยความสะดวกในการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว แหล่งซื้อของ เส้นทางการเดินทาง วิธีการเดินทาง และค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยว เป็นต้น
 - 5.6 จัดทำโบว์ชาร์ตประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวโดยอาจนำไปฝากที่ร้านของฝากหรือจุดที่มีนักท่องเที่ยวมาใช้บริการมาก
 - 5.7 เพิ่มกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้มากขึ้นเพื่อเพิ่มทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยว
6. ข้อเสนอแนะในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายด้านการแก้ไขและพัฒนา
 - 6.1 การปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายให้สะอาด สวยงาม มีระเบียบ ปลอดภัย และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
 - 6.2 ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้มีจุดเด่นหรือจุดขายที่แปลกใหม่กว่าเดิม
 - 6.3 พัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายโดยเฉพาะไกด์หรือบริษัทนำเที่ยว เช่น พัฒนาในด้านภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น
 - 6.4 พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหรือเส้นทางท่องเที่ยวใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดต่อไป
 - 6.5 กระตุ้นให้ภาครัฐเข้ามารับรู้ปัญหาด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการแก้ไขที่ตรงประเด็น

7. สร้างจิตสำนึกและสร้างความตระหนักถึงความสำคัญด้านการท่องเที่ยวให้กับประชาชนและภาคเอกชนทุกภาคส่วน เพื่อสร้างความประทับใจและไม่เอาเปรียบนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดเชียงราย

8. สร้างจิตสำนึกให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการช่วยกันพัฒนาและอนุรักษ์ รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดเชียงราย

9. รักษาเอกลักษณ์ของจังหวัดเชียงรายให้เป็นเมืองน่าอยู่และน่าท่องเที่ยว

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยที่ได้รับจากการศึกษาเรื่องศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจจังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัด อาจนำไปใช้ในการการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ของจังหวัดเชียงรายได้ดังนี้คือ

1.1 ควรมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดให้กับภาคธุรกิจมากขึ้น เช่น การเผยแพร่โดยใช้แผ่นพับ หรือสื่อต่าง ๆ นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์ว่ามีแหล่งของข้อมูลข่าวสารแหล่งใดบ้าง ทั้งนี้เพื่อช่วยเสริมสร้าง ศักยภาพด้านการรับข้อมูลข่าวสารด้านการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยว

1.2 ควรให้ความรู้แก่ภาคธุรกิจโดยจัดการอบรมหรือสัมมนาในเรื่อง 1) การท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย เช่น ข้อมูลด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และสถานะของการเข้ามาท่องเที่ยวในนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัด และ 2) การวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย ทั้งนี้เพื่อช่วยเสริมสร้างศักยภาพด้านความรู้ความเข้าใจด้านการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงราย

1.3 ควรเปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้มากขึ้น เช่น เปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจมีโอกาสเข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังข้อมูล และร่วมเสนอความคิดเห็น เป็นต้น

1.4 ควรร่วมกันสร้างจิตสำนึกหรือสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการท่องเที่ยว โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรสร้างให้ตระหนักถึงความสำคัญของการเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงรายให้มากขึ้น ทั้งนี้อาจทำได้โดยการประชาสัมพันธ์ถึงความสำคัญและประโยชน์ของการท่องเที่ยวที่มีต่อภาคธุรกิจ

2. เมื่อหน่วยงานภาครัฐทราบถึงศักยภาพ บทบาท และความต้องการของภาคธุรกิจในจังหวัดเชียงรายในการวางแผนและจัดการการท่องเที่ยวของจังหวัดแล้ว อาจจะทำให้สามารถวางแผนและจัดการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงรายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และนำมาซึ่งการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในที่สุด

บรรณานุกรม

- กฤษฎา ยะการ. (2543). ความต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของประชาชนตำบลแม่ทราย อำเภอวังทอง จังหวัดแพร่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- กอบแก้ว ชัยเดชสุริยะ. (2546). การจัดการทางการตลาดด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนมีส่วนร่วมของบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ (วท.ม.) มหาวิทยาลัยเกษตร.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2547). สถิติจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและรายได้ของประเทศไทยตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 1 – 9 (พ.ศ.2503 - 2546).
- คมสัน วาฤทธิ์. (2545). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาชุมชนลำน้ำว่า อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- จรัญช์ อินทพันธ์. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยว : กรณีศึกษาน้ำไป๋ร้อน ตำบลใหม่พัฒนา อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- ชมนาด ตันติเสรี. (2546). ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ : กรณีศึกษาชุมชนเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ : กรุงเทพมหานคร.
- ชื่นใจ บุชาธรรม. (2542). การมีส่วนร่วมอนุรักษ์สภาพแวดล้อมของผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยวบริเวณชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ (ศษ.ม.) มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ดารุณี บุญธรรม. (2543). ศักยภาพของชุมชนมั่งในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: กรณีศึกษาน้ำเค็มตำบลผาช้างน้อย อำเภอปง จังหวัดพะเยา. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทับทิม สุวรรณประภา. (2541). ความคาดหวังและความต้องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวถ้ำเชียงดาว. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- นาค วัฒนคุณ. (2545). ความต้องการในการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยว : กรณีเชิงทำกาน ตำบลบ้านกลาง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่
- เบญจวรรณ วงศ์คำ. (2547). สถานการณ์ท่องเที่ยวไทยปี 47 ภาพฝัน กับความจริง. ประชาคมวิจัย, ฉบับ 57 เดือนกันยายน-ตุลาคม 2547 (หน้า 7).
- ประกอบศิริ ภักดีพินิจ. (2545). ศักยภาพของชุมชนการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนริมกว๊านพะเยา : กรณีศึกษาชุมชนบ้านร่องไฮ ตำบลแม่ใส อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- ประภาส อินทนปสานัน. (2546). การบริหารจัดการการท่องเที่ยวแบบชุมชนมีส่วนร่วม : กรณีหมู่บ้านโคกโค้งอำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์. รายงานการศึกษาริสรเบญญาดิปลศศตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- ประหยัด ตะคอนรัมย์. (2544). แนวทางการบริหารและจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน : กรณีศึกษาดลาด
ริมน้ำดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์ (ม.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยพร ทาวีกุล. (2544). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน :
กรณีศึกษาบ้านไหล่นิน ตำบลไหล่นิน อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ :
เชียงใหม่.
- พงศธร เกษล่ำลี. (2528). การศึกษาเบื้องต้นเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย-พะเยา. วิทยานิพนธ์
(ม.ม.) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจนารถ กริ่งไกร. (2545). การมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับชุมชนในการจัดการแหล่ง
ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวัฒนธรรม : กรณีศึกษา ตำบลโป่งงาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย.
รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พนิตตา สิงห์ครา. (2544). ศักยภาพของชุมชนบ้านห้วยฮี้ในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศแบบโฮมสเตย์.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- มธุรส ปรวบไพรี. (2543). ศักยภาพของชุมชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว : กรณีชุมชน ไทยทรงดำ บ้าน
เขาย้อย ตำบลเขาย้อย อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี. รายงานการค้นคว้าแบบอิสระเชิงวิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศมา ณ ระนอง. (2545). การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี : ชุมชนคีรีวง
ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ (พช.ม.) มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- สินธุ์ สโรบล. (2547). การจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน. ประชาคมวิจัย, ฉบับ 57 เดือนกันยายน-ตุลาคม 2547 (หน้า
15).
- สุภาภรณ์ นาญทอง. (2543). ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุง. ภาคนิพนธ์ปริญญาพัฒนบริหาร-
ศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อภิวัฒน์ อีระวาสน์. (2543). บทบาทของคณะกรรมการหมู่บ้านในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว : กรณีศึกษาถ้ำ
เมืองออน กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ : เชียงใหม่.
- อรรณพ พันธุ์เนตร. (2541). การประเมินความต้องการมีส่วนร่วมและความต้องการพัฒนาการท่องเที่ยวของ
ประชาชน : กรณีบ้านหาดไคร้ ตำบลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย. รายงานการค้นคว้า
อิสระปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาคผนวก ค
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

นางวิรุณศิริ ใจมา (Ms.Wirunsiri Jaima)

วุฒิการศึกษา - ปริญญาตรีเศรษฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปริญญาโท MBA มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC)
- Graduate Certificate of Education in Research Preparation,
Edit Cowan University, Claremont, Australia.
- PGDIPPROFEDST (HED), Postgraduate Diploma in Professional
Education Studies (Higher Education Specialist),
The University of Queensland, Brisbane, Australia.

ที่อยู่ปัจจุบัน 361 ถนนพหลโยธิน ตำบลสันทราย อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

โทรศัพท์ 0-5377-6016, 085-0411229 (มือถือ)

e-mail w_jaima@yahoo.com

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2539 หัวหน้าหน่วยค้าตราสารหนี้ ฝ่ายวานิชธนกิจ ธนาคารศรีนคร
สำนักงานใหญ่
พ.ศ. 2539 - 2540 ผู้ช่วยผู้จัดการสำนักอำนวยการสินเชื่อ บงล. ศรีมิตร จำกัด (มหาชน)
พ.ศ. 2541 - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผลงานวิจัยที่ผ่านมา

พ.ศ. 2542 Small Case Study: Significance of Border Trade in Chiangrai's
Economy
พ.ศ. 2549 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคิดสร้างสรรค์
ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

นางสาวอัครเรศ รักสุริยา (Ms.Akarares Ruksuriya)

วุฒิการศึกษา - ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 - ปริญญาโท MBA มหาวิทยาลัยโยนก (ลำปาง)

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 2/2 หมู่ 7 ตำบลบ้านดู่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

โทรศัพท์ 081-5308358 (มือถือ)

ประสบการณ์ทำงาน

พ.ศ. 2536 ผู้จัดการฝ่ายงานการตลาด บริษัท ทียูบิวซิเนท จำกัด
พ.ศ. 2536 - 2549 อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
พ.ศ. 2550 - ปัจจุบัน กรรมการผู้อำนวยการ ฝ่ายงานประชาสัมพันธ์โรงเรียนเกื้อกูลบริหาร
 (เชียงราย)

ภาคผนวก ง
ภาพกิจกรรม

กำหนดการ

การสนทนากลุ่ม (Focus group)

โครงการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน กลุ่มล้านนา จ.เชียงราย

วันที่ 19 พฤศจิกายน 2548 เวลา 9.00 น. – 13.30 น.

ณ โรงแรมเวียงอินทร์

8.30 – 9.00 น.	ลงทะเบียน
9.00 – 9.15 น.	ชี้แจงความเป็นมาของโครงการวิจัยและการสนทนากลุ่มในโครงการพัฒนาและจัดการการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่อย่างยั่งยืน กลุ่มล้านนา จ.เชียงราย
9.15 – 10.30 น.	การสนทนากลุ่มในโครงการ “ศักยภาพและความต้องการในการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวของภาคธุรกิจ”
10.30 – 10.45 น.	พัก (Coffee break)
10.45 – 11.00 น.	การสนทนากลุ่มในโครงการ “ศักยภาพและความต้องการในการวางแผนและจัดการท่องเที่ยวของภาคธุรกิจ”(ต่อ)
11.00 – 12.00 น.	การสนทนากลุ่มในโครงการ “พฤติกรรมนักท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย”
12.00 – 13.00 น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 – 13.30 น.	การสนทนากลุ่มในโครงการ “พฤติกรรมท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงราย” (ต่อ)